

Dosarul nr. 3ra-762/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (jud: V. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Minciuna, V. Mihaila, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

26 august 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de Valentina Laur reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Valentina Laur împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” Societate cu Răspundere Limitată și Întreprinderii cu Capital Străin „Red Union Fenosa” Societate pe Acțiuni cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 2 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată integral hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și hotărârea suplimentară din 3 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie de respingere a cererii de chemare în judecată,

c o n s t a ț ă:

La 4 martie 2019 Valentina Laur a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și ÎCS „Red Union Fenosa” SA (denumirea actuală ÎCS „Premier Energy” SRL) cu privire la contestarea actului administrativ, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că prin răspunsul nr.0505/11679-20190225, recepționat la 27 februarie 2019, pârâtul i-a comunicat că cererea prealabilă din 1 februarie 2019 a rămas neexaminată, pe motiv că a omis termenul de prescripție pentru înaintarea cererii prelabile, prevăzut la art. 14 al Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10.02.2000.

A menționat că nu este de acord cu acest răspuns și respectiv, nu este de acord cu actele administrative emise de pârât și anume: decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale din 1 martie 2017; recalcularea din 27 decembrie 2016; actul de control al echipamentului de măsurare pentru consumatorii casnici; actul-prescripție din 27 decembrie 2016 și actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 27 decembrie 2016, considerând că actele date sunt emise în fond cu încălcarea legii și procedurii, în privința consumatorului necorespunzător, fiind

pasibile de a fi anulate, pornind de la faptul că pârâtul neîntemeiat nu a furnizat documentele solicitate în cererea prealabilă din 1 februarie 2019 și anume, documentele care au stat la baza emiterii actelor administrative, printre care contractul de prestare a serviciilor încheiat între Laur Valentina și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie Electrică” SRL.

A relatat că a recepționat răspunsul nr.0505/00210-20190103 al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, la data de 5 ianuarie 2019, iar la 1 februarie 2019 a depus cererea prealabilă.

Reclamanta a precizat că nu este proprietara imobilului nr. 50 din str. xxxxx, comuna xxxxx, mun. Chișinău, fapt confirmat prin extrasul OCT Chișinău nr.1, filiala ÎS Cadastru din 31 iulie 2017. Mai mult ca atât, a indicat că din anul 2004 a fost plecată peste hotarele țării, unde s-a aflat până la 25 aprilie 2017 și respectiv la 18 iunie 2017 a ieșit din țară, fapt confirmat și prin confirmarea Primăriei com. Bubuieci, mun. Chișinău cu nr.525 din 18 mai 2017, precum și informația nr.35/7-4-395 din 23 ianuarie 2019, eliberată de Inspectoratul General al Poliției de Frontieră.

La fel, a arătat că actele administrative contestate au fost emise de către pârât în lipsa ei, iar datele persoanei indicate în actele contestate în calitate de martor, nu sunt complete, aceste acte nefiind semnate nici de ea și nici de către acest presupus martor.

A relevat că a intrat în posesia facturii f/nr. din 3 ianuarie 2017 și respectiv a somației din 6 august 2018, la 28 octombrie 2018, iar la 5 noiembrie 2018 s-a adresat pârâtului cu cererea prin care și-a expus dezacordul cu factura f/nr. din 3 ianuarie 2017 și cu somația din 6 august 2018, solicitând anularea acestora ca fiind emise în fond cu încălcarea legii, mai exact în privința unui consumator necorespunzător.

A explicat că potrivit răspunsului cu nr.0505/90077-20181208 al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, recepționat la 13 decembrie 2018, a fost informată că factura de plată din 3 ianuarie 2017, în mărime de 8 110,08 lei, a fost emisă în temeiul deciziei cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr.0505/00357-20150103, și astfel ar fi omis termenul de contestare, din care motiv cererea privind anularea facturii de plată a rămas fără examinare.

A comunicat că prin cererea din 14 decembrie 2018, a cerut pârâtului să-i expedieze/comunice pentru a lua cunoștință și a avea posibilitate de contestare a documentelor indicate în răspuns. Astfel, conform răspunsului nr.0505/00210-20190103 din 3 ianuarie 2019 al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, a fost informată despre faptul că adresarea depusă a fost examinată și petiționarei i-a fost comunicată/expediată decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale din 1 martie 2017, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 27 decembrie 2016, scrisoarea de ieșire nr.0505/00357-20170103, recalcularea din 27 decembrie 2016, actul de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii casnici și actul-prescripție din 27 decembrie 2016.

A mai relatat că prin cererea prealabilă din 1 februarie 2019 depusă pe numele pârâtului, a cerut să fie anulată decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale din 1 martie 2017, recalcularea din 27 decembrie 2016, actul de control al echipamentului de măsurare pentru consumatorii casnici, actul-prescripție din 27 decembrie 2016, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 27 decembrie 2016, factura f/nr. din 3 ianuarie 2017, scrisoarea de ieșire

nr.0505/00357-20170103 și somația din 6 august 2018 emise de ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, pe imobilul nr.50 din strada xxxxx, comuna xxxxx, mun. Chișinău, ca fiind ilegale și emise în fond cu încălcarea legii și procedurii stabilite. Suplimentar, a cerut să să-i fie comunicate/expediate materialele care au stat la baza emiterii actelor administrative, printre care contractul de prestare a serviciilor încheiat între Valentina Laur și ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe prevederile Legii contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000.

A solicitat în urma concretizării cerințelor, recunoașterea ilegalității răspunsului nr.0505/11679-20190225 al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL, anularea deciziei cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale din 1 martie 2017, anularea recalculului din 27 decembrie 2016, anularea actului de control al echipamentului de măsurare pentru consumatorii casnici, anularea actului-prescripție din 27 decembrie 2016, anularea actului de depistare a încălcării clauzelor contractuale din 27 decembrie 2016, anularea facturii f/n din 3 ianuarie 2017, încasarea de la ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎCS „ Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL în beneficiul său a prejudiciului moral, în mărime de 25 000 lei, precum și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 3 000 lei.

Prin hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată. A fost anulat răspunsul cu nr. 0505/116779-20190225 al ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și decizia cu privire la stabilirea încălcării clauzelor contractuale nr. 0505/00210-20190103 din 1 martie 2017. În rest, acțiunea Valentinei Laur privind anularea actului de recalcul nr. D40521 din 27 decembrie 2016, actului de control a echipamentului de măsurare pentru consumatorii casnici nr. 0505/00210-20190103, actul - prescripție nr. 0505/00210 – 20190103 din 27 decembrie 2016, s-a respins pe motiv că actele menționate nu constituie obiect al contenciosului administrativ. S-a încasat, în mod solidar, din contul ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL ÎCS „Red Union Fenosa” SA, în beneficiul Valentinei Laur suma de 3 000 lei, cu titlu de cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea suplimentară din 3 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, a fost anulată factura f/n din 3 ianuarie 2017, emisă pe numele Valentinei Laur.

La 19 august 2019 ÎCS „Gas Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL și ÎCS „Red Union Fenosa” SA au depus apel împotriva hotărârii din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani, iar la 31 octombrie 2019 au depus apel motivat, inclusiv și împotriva hotărârii suplimentare din 3 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani.

Prin decizia din 2 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost casată integral hotărârea din 22 iulie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și hotărârea suplimentară din 3 octombrie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani și a fost emisă o nouă decizie de respingere ca neîntemeiată a cererii de chemare în judecată.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel prin prisma normelor de drept material ce reglementează raportul juridic litigios, în raport cu circumstanțele

cauzei, a reținut ca fiind neîntemeiată concluzia primei instanțe referitoare la temeinicia parțială a acțiunii depuse de către Laur Valentina.

La caz, instanța de apel a remarcat că controlul a avut loc în strictă conformitate cu rigorile legale, iar încălcarea constatată a fost depistată la locul de consum ce-i aparține Valentinei Laur, pretențiile căreia în prezenta speță sunt neîntemeiate.

Curtea de Apel Chișinău a conchis că prima instanță nu a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, nu a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și în consecință greșit a aplicat normele de drept material și procedural.

La 11 iunie 2020 Valentina Laur reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, a depus recurs împotriva deciziei din 2 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost încălcate și aplicate eronat normele de drept material, precum și nu au fost constatate și elucidate pe deplin toate circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei.

A declarat că instanța de apel a administrat o probă nouă, fără a stabili motivul care a împiedicat apelantul să o prezinte în cadrul examinării cauzei în prima instanță, precum și nu a motivat concluzia sa privind preferința unei probe față de alta.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe, precum și a hotărârii suplimentare.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr.116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova, iar în condițiile art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 244 alin.(1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

La caz, Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 2 martie 2020. Totodată, se constată că decizia instanței de apel a fost notificată reprezentantului recurentei Valentina Laur, avocatul Valeriu Dumitriu în data de 25 mai 2020, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate (f.d.226 Vol.I).

Astfel, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ menționează că recurentul, s-a conformat prevederilor legale și a depus recursul la 11 iunie 2020, în termenul prevăzut de art. 245 Cod administrativ.

La 2 iulie 2020, în adresa ÎCS „Red Union Fenosa” SA și ÎCS „Gaz Natural Fenosa Furnizare Energie” SRL (denumirea actuală ÎCS „Premier Energy” SRL), a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței. Deși, intimatul a recepționat recursul la 6 iulie 2020, fapt ce rezultă din avizele de recepție a scrisorilor recomandate (f.d.32, 33 Vol. II), nu și-a valorificat dreptul procedural de depunere a referinței.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Valentina Laur reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în

special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de către Valentina Laur reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Valentina Laur reprezentată de avocatul Valeriu Dumitriu, se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Victor Burduh